

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-06646-016
Otsuse kuupäev	14. nov 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Enn Tonka, liikmed Martin Simmermann, Jüri Minjajev
Tarbija	
Kaupleja	OÜ Grandber Sisustus, 12064169
Tarbija nõue	Müügilepingust taganemine, kasuplejalt 435,60 euro kauba hinnast vähemtagatud summa saamine.
Asja läbivaatamise aeg	18. okt 2022

Resolutsioon:

Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu, võivad nadpöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija esitas 16.05.2022 avalduse tarbijavaidluste komisjonile. Tarbija avaldas, et ta tellis kauplejalt köögimööbli hinnaga 4826.78 eurot. 03.06.2021 tasus Tarbija ettemaksuna 2293.70 eurot. 04.11.2021 tasus tarbija ülejäänud 2533.08 eurot. 11.11.2021 toodi mööbel kohale. Tarbija avastas mööblil puudused. Avalduse kohaselt taganes tarbija müügilepingust. Taganemise põhjuseks oli puudustega asja müümine tarbijale. Puudused selgusid 11.11.2021, kui kaup oli tarbijale kohale toodud. Kaupleja oli nõus kauba tagasi võtma ning tasutud raha tagasi maksuma. Kaupleja viis kauba ära 17.11.2021. Pärast kauba äraviimist teatas kaupleja, et tarbija peab tasuma kulude katteks u 300-400 €, mida nad ei tagasta. 19.11.2021 esitas kaupleja tarbijale arve summa osas, mida ta ei tagastanud. Kaupleja tagastas tarbijale 22.11.2021 4391,18 eurot ja tagastamata jäi 435,60 eurot. Seda summat keeldub kaupleja tagastamast. Juhindudes võlaõigusseaduse § 189 lg 1 ja § 113 lg 1 nõuab tarbija 435,60 euro tagastamist ja seaduses ette nähtud viivise tasumist. 12.04.2022 esitas tarbija kauplejale nõude 435,60 euro ja viivise saamiseks. 15.06.2022 kirjutas komisjonile esitas tarbija täpsustused esitatud avaldusele. Tarbija täpsustuste kohaselt esinesid mööblil defektid, mis olid tingitud ebakvaliteetsest materjalist ja kohale veost (mööbel oli suuremas osas pakkimata, vaid osadel detailidel oli ümber õhuke kile). Kaupleja pakkus tarbijale võimalust mööbli parandamiseks, samuti oli kaupleja nõus mööbli tagastamisega. Tarbija otsustas mööbli tagastada. Tarbija on esitanud kauplejale ka pildid avastatud puudustest. 08.09.2022 e-kirjutas komisjonile märkis tarbija, et kaupleja esindaja pakkus asja lahendamiseks välja kaks lahendust: kas valmistatakse uued kapid või tarbija tagastab mööbli ja kaupleja tagastab raha. Puuduste olemasolu üle kauplejaga vaidlust ei olnud. Kaupleja oli kauba tagasisivõtmise ka ise välja pakkunud, see polnud ainult tarbija ühepoolne soov. Vaidlusküsimus on tarbijale nõude esitamine kaupleja poolt ja raha alusetu kinnipidamine. Rahalisest nõudest anti suusõnaliselt teada alles vahetult pärast seda, kui viimane mööbliosa oli korterist ära veetud, vastav arve saadeti hiljem (19.11.2021). Mistahes ühepoolseid tahteavaldusi ei saa aga lugeda kokkuleppeks teise isikuga. Kaupleja nõue on õigusvastane, see ei tugine seadusele, samuti pole tarbija sõlminud kauplejaga mistahes kokkulepet taolise nõude kohta, seega ei ole

seadusest ega kokkuleppest tulenevat alust tarbijale nõude esitamiseks.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja esitas selgitused tarbija avalduse kohta 16.08.2022. Kaupleja selgitas, et ta on oma seisukohad tarbijale avaldanud e-kirjavahetuses. Tegemist oli otseste kuludega, mille osas oli tarbijaga saavutatud suuline kokkulepe. Seda asjaolu kinnitab ka tarbija viivitamine rahalise nõude esitamisega 6 kuud. Avalduse kohaselt on 11.11.2021 kätte saadud kaubal ilmnunud puudused, mistõttu avaldas Tarbija soovi müügilepingust taganemiseks. 17.11.2021 andis tarbija kauba tagasi, kuid siiani on ostusummast tagastamata 435.60 eurot. Tarbijat ei huvitanud puuduste kõrvaldamine. Fotodelt nähtavad defektsed kohad on pildistatud kahel kapil ning ei oleks mitte kuidagi moodi rikkunud mööbli visuaalset muljet - tegemist on kapi külgeintega, mis kruvitakse omavahel kokku. Vaatamata sellele oli kaupleja valmis nendel kappidel küljed välja vahetama. Tarbija sellega ei nõustunud. Vastates 14.04.2022 tarbija nõudele selgitas kaupleja, et kui tarbija kavatses loobuda köögimööbli tellimusest, siis lepiti suusõnaliselt kokku, et teatud summat, mis on seotud transpordi, projekteerimise ja tööjoonistega, ei tagastata. Ka suusõnaline kokkulepe on kokkulepe. Kaupleja lisis selgitustele ka tarbijaga tema nõude osas peetud e-kirjavahetuse. 15.04.2022 kirjutas tarbija, et mingit kokkulepet temaga raha kinnipidamiseks ei olnud. Eelnevalt ei öeldud tarbijale, et mingid kulud jäävad tema kanda. Pikemalt selgitas kaupleja oma seisukohti 22.04.2022 e-kirjas tarbijale. Kaupleja selgitas, suuline kokkulepe on ka kehtiv. 19.11.2021 saatis kaupleja tarbijale e-kirja (kreeditarvete ja kinnipeetava summa arve edastamine, kaupleja kinnitus, et tagastab 4391,18 eurot). Sellele kirjale tarbija ei vastanud, millest kaupleja järeldas, et tarbija oli sisuga nõus. Alles 6 kuud hiljem avastas tarbija, et tema õigusi on rikutud. Kinnipeetava summa näol oli tegemist mööbli projekteerimise, tööprojekti koostamise, jms kuludega, mis kajastatud ka arvel. Mööblil avastatud defektid ei olnud oluliseks puuduseks. Need polnud nähtavad ega mõjutanud mööbli kasutusomadusi. Tarbijale pakuti ka detailide väljavahetamist, kuid tarbija polnud sellega nõus.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon hinnanud kogutud tõendeid leidis, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata. Poolte vahel puudub vaidlus mööblil olnud puuduste olemasolu üle. Samuti ei vaidle pooled selle üle, kas puudused olid kõrvaldatavad ehk kas mööbel oli võimalik viia vastavusse lepingutingimustega. Tarbija käsitleb võlasuhe lõpetamist poolte vahel müügilepingust taganemisena. Lepingust taganemise näol on tegemist võlasuhte ühepoolse lõpetamisega. Lepingust taganemine on VÕS § 188 lg 2 kohaselt lubatud, kui selline võimalus on ette nähtud seaduse või lepinguga. Võlaõigusseaduses nähakse ette lepingu ühepoolse lõpetamise õigus kui ühe poole õiguskaitsevahend teise lepingupoole olulise lepingurikkumise korral (VÕS § 116 lg 2). VÕS § 223 lg 1 p 1 ja 2 ja 5 alusel on ostja õigustatud müügilepingust taganema, kui müüja ei ole asja parandamist või asendamist lõpule viinud või on keeldunud asja lepingutingimustega vastavusse viimisest. Kaupleja kinnitusel on ta pakkunud tarbijale võimalust mööbli parandamiseks, kuid tarbija ei ole sellega nõustunud. Ka tarbija esitatud avaldusest ja tõenditest selgub, et tarbijale pakuti võimalust mööbli parandamiseks. Asja lepingutingimustega vastavusse viimine on asja lepingutingimustele mittevastavuse korral nii müüja kohustus kui õigus. Mööbel oli võimalik viia lepingutingimustega vastavusse. Seega puudus tarbijal õigus lepingust taganeda õiguskaitsevahendina. Nii tarbija avaldusest, kaupleja selgitustest kui poolte vahel peetud kirjavahetusest nähtub, et pooled lõpetasid võlasuhte VÕS § 186 p 5 alusel, so kokkuleppega. Tarbija kinnitab, et müügilepingu lõpetamise kokkulepe ei sisaldanud mingeid kinnipidamisi lepingu hinnast ja temale tuli tagastada kogu rahasumma. Alles pärast mööbli äraviimist öeldi tarbijale, et temale ei tagastata 300-400 eurot. Tagastamisele mittekuulunud summas suuruse 435,60 sai tarbija teada alles 19.11.2022 kaupleja e-kirjast. Kaupleja sellega ei nõustu. Kaupleja komisjonile

antud selgitustest ja e-kirjavahetusest tarbijaga selgub, et mööbli eest makstud rahasumma osalises tagastamises lepiti kokku enne mööbli äraviimist juba ajal, mil tarbija kavatses loobuda mööbli parandamisest ja selle kauplejale tagastada. Selle teadmisega esitas kaupleja tarbijale ka kreditarved ja arve mittetagastatava summa kohta. Kaupleja tagastas tarbijale 4391,18 eurot 22.11.2022. Kokkulepet tagastamisele või mittetagastamisele kuulunud summade suuruse osas pooled kirjalikult ei vormistanud. Poolte esitatud kirjalikest avaldustest ja muudest tõenditest ei saa kindlaks teha poolte ühist tegelikku tahet võlasuhte lõpetamisel. Kokkulepe võlasuhte lõpetamiseks pooltel oli. VÕS § 29 lg 4 kohaselt tuleb pooltevahelist kokkulepet tõlgendada nii, nagu poolega sarnane mõistlik isik seda samadel asjaoludel pidi mõistma. Vastavuses VÕS § 29 lg 5 p 3 arvestab komisjon eelkõige poolte käitumist enne ja pärast kokkuleppe sõlmimist. Kaupleja ei olnud kohustatud mööblit tarbijalt tagasi võtma (tal oli õigus viia mööbel lepingutingimustega vastavusse), kuid siiski ta nõustus mööbli tagasi võtma. Eluliselt on usutav, et kaupleja oli tarbijat hoiatanud, et tagastamisele ei kuulu kogu summa, kuigi täpne summa suurus selgus hiljem. Tarbija sai tagastamata jääva summa suuruse teda 19.11.2022 kaupleja e-kirjast ning 22.11.2022 pärast kauplejalt raha laekumist tarbija pangakontole nägi tarbija ka kauplejapoolse soorituse suurust. Kaupleja 19.11.2022 kirjale tarbija ei vastanud, samuti ei esitanud ta pikema aja jooksul nõudeid pärast rahasumma laekumist. Seega kaupleja sai aru, et võlasuhte lõpetamiseks oli sõlmitud selline kokkulepe, millisenä kaupleja oli selle täitnud. Komisjoni arvates oli tarbijal võimalus vastuväidete esitamiseks või kaupleja pakutud lahendusest keeldumiseks kohe pärast oma õiguste väidetavast rikkumisest teada saamist. Tarbija seda ei teinud. Tarbija tegevustust tõlgendab komisjon kui nõustumist kokkuleppe sisuga selle sõlmimise ja täitmise ajal. Kui tegevusetus on kestnud pikka aega ja võlgnikul on heas usus põhjust arvata, et võlausaldaja ei esita tema vastu nõuet, tähendab tegevusetus loobumist nõudest võlgniku vastu.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Enn Tonka

/allkirjastatud digitaalselt/

Martin Simmermann

/allkirjastatud digitaalselt/

Jüri Minjajev

/allkirjastatud digitaalselt/